

المشايخ الامام اسلام مولانا جمال الدين محمود بن
رحمه الله و حضرت او از اولاد عباده بن ابي امامت است
حضرت خواجه در سلسله نسب و نزهت الشريفة رحمه الله
نولد و رش و ولادت او در سنه ۷۰۰ و در سنه ۷۰۰
بوده است و وفات او در سنه ۷۰۰ در سنه ۷۰۰
و حضرت در سنه ۷۰۰ در سنه ۷۰۰ و در سنه ۷۰۰
قبله مرتب مولانا حسن الاقدار رحمه الله مرتب نام شريف
الدين عبد الرحمن بن رحمه الله که باقی خانفاه در نجف است
دکتر مهابت علی بن علی و در قدیم انیم علی را علی میانه میگویند
و این زمان علی خود ابو بکر نرحان و علی مولانا حافظ
الدين بن علی بن محمد العالم الزاهد المجاهد ابو بکر عبدالقادر
بن محمد بن علی بن طرخان بن علی رحمه الله صاحب الجاسع
و المفسر حضرت او زاهد ترین ائمه وقت خود بود
و هر سال فوت او اندک خبری بود و در مسیح کسین را مجاهده
او شورش می کرد و در کتاب کشف حرمه عبدالقادر سید

مولانا رحمه الله فرمود که هر کسی سال است که از روی دان
که انکور را بنام که بزناک جلوه است که از معتقد است گفت که
ما با غایت خدمت خود بخشیدیم چه شود که قدم مبارک
انبار ساینده خود ابو بکر فرمود که بعد از سی سال از
خداوند تعالی شرم میدارم که بر او نفس قدم زخم وفات
او رحمه الله در صفر سنه ۷۰۰ و ثلثین و ثلثمانه بوده است
و در حایب قبله مرقد او هست مرتب حضرت مفسر کبر امام
زاهد علامت و هو الامام الزاهد المصنف ابو اخطا علامه
ابو عبدالقادر محمد بن عبدالرحمن بن احمدی الکاتب رحمه الله
و در حایب شریف مزار ابو بکر نرحان رحمه الله مرقد اول
بزرگوار مولانا حافظ الدين الكبير النجاشي است مولانا
علامه الدين محمد بن نصر بن محمد بن ابی بکر القاضی النجاشي
رحمه الله وفات او در سنه ۷۰۰ در سنه ۷۰۰
سنه ۷۰۰ و ثلثین و ثلثمانه بوده است و در پایان
مرتب مولانا علامه الدين مرقد منور قبله السلف رحمه الله